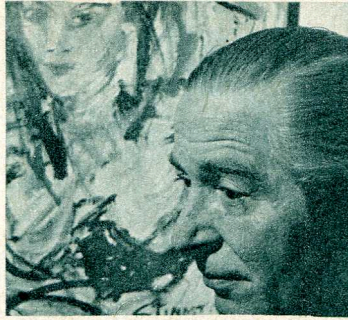


Han dög som Doug

(Forts. fr. sid. 14.)



på när han kom till filmens huvudstad, på den tiden en stor »avundsjuk familj» men idyllisk, med apelsinodlingar istället för skyskrapor.

Mötet med Neilan blev dock inte vad Gunnar väntat sej, det var inte alls samma herre som på tåget. Han hade blivit bluffad! Ingen vet hur det hade gått om inte herr Jones, som gjorde gipsgubbar åt filmen, hade utnyttjat sina känningar och skaffat den unge våghalsen en plats om inte i solen så dock som plankbärare på Brunton Studio. Där Douglas Fairbanks var den klart lysande stjärnan.

Att träffa stjärnor i 20-talets Hollywood var ungefär lika svårt som att träffa presidenten. Stopades man inte av polisen i porten så blev man hejdad när man stack in näsan på kontoret! Nu ville Gunnar Lindström absolut träffa Doug och det gick efter diverse kötteder på ärans och hjältarnas språk, framsagda så högt att de inte undgick att tränga in till Den Mäktiges arbetsrum. Då blev det annat ljud i skällan, ty Douglas Fairbanks var förtjust i svenskar sedan han tidigare träffat den friske vikingen Erik Stocklassa, ett annat svensk-namn i det unga Hollywood.

Gunnar Lindström skrädde inte orden. Det fanns 300 biografier i Stockholm! berättade han fantasi-fullt och det var långt mer än vad filmstaden själv kunde skryta med. En son av ett sådant filmens föregångsland måste givetvis inför-livas bland arbetskraften! Även om det till en början blev som plank- och möbelbärare.

Så småningom kom man underfund med att Gunnar Lindström inte alls var så olik den store filmhjälten trots att han var något längre. Man började ge honom i uppdrag att vara stand-in och stunt-man när herr Fairbanks nacke ansågs vara för värdefull att riskera! Det blev en lång rad härliga äventyr! I »Robin Hood» var det bara att hoppa ned från lite murar men i »Tjuven i Bagdad» fick den unge Lindström känna på högre höjder. Den berömda flygande mattan var ett hisnande mästerverk, upphängd i en jättekran och på den fick Gunnar Lindström sväva skyhögt över alla statishuvuden innan den var utprovad och garanterad att bära herr Fairbanks själv.

I »Svarta Piraten» gick det än hetare till. Ett av sjörövaranfallet sattes in för tidigt och Douglas Fairbanks var nära att få åtskilligt kallt stål i kroppen av sina motståndare, herrar Lindström m. fl. Själv dansade Gunnar Lindström ned i en fyra meter djup lucka på piratskeppet. En madrass skulle ha välkomnat honom, men den låg för långt åt sidan!

Historien om Gunnar Lindström